

Søren Søndergaard (EL):

Jamen så nærmer vi os jo alligevel noget interessant, for vil det sige, at det udgangspunkt, som statsministeren har for at nægte at svare på spørgsmål i Folketinget, er, at hvis der på nogen som helst måde er en relation til en konkret sag, så kan statsministeren afvise at svare på det, også selv om det konkrete spørgsmål er helt generelt og intet har med den konkrete sag at gøre?

Det er jo utrolig let for statsministeren, for statsministeren kunne sådan set nu, hvis ikke statsministeren vil påkalde sig forretningsordensens § 20, stk. 4, svare på, om statsministeren er enig med skatteministeren i, at det ikke er nødvendigt at tage lovinitiativer, der kan lukke skattehuller, når der ikke er en konkret sag. Det kunne statsministeren besvare fuldstændigt uden at komme ind på undersøgelseskommissioner, kommissorier, og hvad ved jeg, for den sags skyld også TDC-sagen.

Kl. 13.55

Så hvad er grunden til, at statsministeren ikke bare kan svare på det helt konkrete spørgsmål, som han altså ikke behøver at komme ind på TDC-sagen for at svare på?

Formanden:

Så er det fru Line Barfod som medspørger.

Line Barfod (EL):

Jamen altså jeg undrer mig også en del, hvis det skulle være sådan, at når regeringen har truffet beslutning om, at der skal nedsættes en undersøgelseskommission, og derfra kan der jo så gå et halvt år, før kommissionen faktisk er nedsat, skulle man overhovedet ikke kunne diskutere noget som helst, som har med sagen at gøre.

Nu er der jo efterhånden blevet nedsat en del kommissioner i denne regeringsperiode. På de 2 år, regeringen har siddet, er vi efterhånden oppe på tre kommissioner. Men på grund af de to foregående kommissioner har de andre ministre i regeringen jo ikke afvist at udtale sig. Både i Dan Lyngge-sagen og i Farumsagen har ministre- ne beredvilligt svaret på spørgsmål.

Så hvad er det, der gør, at statsministeren i denne sag finder, at her kan man slet ikke gå ind og svare på spørgsmål, der har med skat at gøre?

Formanden:

Så er det hr. Thomas Adelskov som medspørger.

Thomas Adelskov (S):

Nu var jeg også i salen i går i spørgetimen, og da afviste statsministeren endnu en gang at svare på det spørgsmål, der også blev stillet i sidste uge, men da var en henvisning til TDC-sagen ikke med som begrundelse.

Hvad er det, der sidste onsdag og i går gjorde, at statsministeren ikke kunne svare på det spørgsmål, der blev stillet?

Hvis det skulle være så enkelt, at det handlede om begrundelsen, så var der jo rig anledning til i går at svare på det spørgsmål, der blev stillet af hr. Jens Peter Verner sen.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Sagen er faktisk meget enkel og meget udramatisk.

Lad mig lige gentage, at min principielle grundholdning jo er at møde i Folketingssalen og svare på alle mulige spørgsmål. Det gør jeg tirsdag efter tirsdag og onsdag efter onsdag. Jeg har besvaret alle spørgsmålene. Senere i dag er der stillet et generelt spørgsmål om skattehuller, og det svarer jeg selvfølgelig på, for det er et generelt spørgsmål.

Men jeg må sige, at når der er eller bliver nedsat en undersøgelseskommission til at klarlægge et helt konkret forløb i TDC-sagen, så er det ikke rimeligt, at der så parallelt skal foregå, om jeg så må sige, en undersøgelse her i Folketingssalen. Nu foregår den for åbne døre under ledelse af en dommer, og så er det der, man skal svare på de spørgsmål.

Så vil jeg bare sige, at det faktisk er sådan, at der ikke er pligt for en minister til at svare på spørgsmål. Det er klogt at svare på spørgsmål, og jeg svarer på alle spørgsmål. Det er udgangspunktet. Men det er ikke sådan, at en minister har pligt til at svare på et spørgsmål. Hvis man ser sig ude af stand til at svare på et spørgsmål, kan man sige, at det ser man sig ikke i stand til. Sådan er det. Det er der faktisk adskillige tilfælde af i Folketingets nyere historie. Men min opfattelse er da, at naturligvis skal man besvare spørgsmålene åbent og så fyldestgørende, man overhovedet kan, og det gør jeg også.

Men i den her konkrete sag har jeg skønnet, at det ikke var rimeligt at gøre det, når der nu bliver nedsat en undersøgelseskommission til at klarlægge forløbet under ledelse af en dommer og for åbne døre.